

ЇХАВ КОЗАК НА ВІЙНОНЬКУ

Помірно

Ї - хав ко - зак на вій - онь - ку,
ска - зав: "Про - щай, дів - чи - онь - ко,
про - щай, дів - чи - но, чор - но - бри - вонь - ко,
ї - ду в чу - жу - сто - ро - онь - ку.

Їхав козак на війноньку,
Сказав: «Прощай, дівчинонько,
Прощай, дівчино, чорнобривенька, | Двічі
Їду в чужу сторононьку.

Дала дівчина хустину,
Козак у бою загинув,
Темної ночі накривши очі,— | Двічі
Легше в могилі спочинув.

Лай же, дівчино, хустину,
Може я в бою загину,
Темної ночі накривють очі,— | Двічі
Легше в могилі спочину.»

Добрії люди насилу
Взяли вродливу дівчину.
Ген серед поля гнеться тополя, | Двічі
Та на козацьку могилу.